

Αγροῖος, ὁ, ἡ. ἀρχ. селдинъ, колхозникъ, простиакъ, труженикъ
з грѣбѣй, когдѣ не живѣтъ въ градѣ но на село; дѣвушка.

Αγροικός, ἡ. колхозница и градина въ отъ града.

Αγρονομία, γ. разнопрофесія на полѣски тѣ супѣріаніе,
законъ за нивы и позїд; агрономіч, полезаконіе.

Αγρономіс, и. принаадлежи на агрономіч-та, агрономіческій, полезаконіи

Αгрономъ, ё, надзиратель на полево-то разнопрофесія
иство, агрономъ; полезаконицъ

Αγρός, ё, поле; нива; селище; собственность полска и ниво-
лева; земѣ-полѣна; обѣ сподѣлание шо има го-
етъ изъ вѣнѣ грави когдѣ нива, нива и дрѣз. //
άγρος τοῦ αἰγαοῦ αὐθікъ полскій (селянин). // и хажафа
αραιосе λού εἰγερіс рис. градъ-тиз овѣсточи (убѣ)
нївїд-та и лозїд-та и. ф. о нал аїроі віос, сел-
кин физвостѣ; физвѣдни по селски

Αγρодинъ, и; ог, селскій, полскій левыи. // проѣбъ

Αγρоріз-атъ, ё. когдѣ паша нивы-та и лозы-та, пр-
дай, нивота-а-а-а.

Αγρономъ, и. огни, (бѣдностъ, неспаси)

Αγρономъ, ё, и. бѣдныи, бѣдрии. // (агроном.) то еїгрономъ, бѣ-
дростъ-та, бѣднотъ-та.

Αγрополъ, и. иоу, стокъ бѣденъ, неспаси вамъ, бѣдъ, бѣдростъ-ва-ли
на-шрѣкъ съѣтъ

Αγρіонъ, и. огир. бѣдно, бѣдно, на шрекъ.

+ Αγροδіз-евъ, и. ф. простиакъ, простиакъ

Агри-а-а, и. арх. улица.

Αγріонъ, ё, и. когдѣ не е обрѣгнѣль, не париженни; не опѣнни
и не будиши